

ACC. NR M. 13591: /.

Landskap: Skåne *Upptecknare:* Siv. Winelius
Härad: Bjäre *Berättare:* Hilma Johansson
Socken: Hjärnarp *Berättarens yrke:* fröken
Uppteckningsår: 1954 *Född år* 1873 *i* Vanstad

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

När den nya tiden kom till bygden. (L.U.F. 73) *s. /.*

ACC. N:R M. 13591: /.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Då utställningen i Ängelholm var 1904 köpte vi en slättermaskin. Tidigare var det en man från Vantinge, som hade en slättermaskin och reste omkring och slog åt folk i trakten. Avläggare fick vi omkring 1905 och självbindare 1912. Vandringsströskan kom på 1890-talet.

I min barndom och tidigare märglades det mycket. Jag har själv varit med om att köra märgel. Vi använde inga särskilda märgelkärror här. I slutet på 1800-talet började man fylla igen märgelgravarna med sten. Benmjöl har endast använts sparsamt.

Ladugårdarna i min barndom var byggda med gråstensmurar. Det var sten, som man tagit på åkrarna. Min far bröt upp mycket sten. På min farfars tid i början på 1800-talet fanns här hasselskogar. Allt det är nu uppodlad mark.

Spannmål såldes i min barndom till en spannmålshandlare Karlsson i Ängelholm.

Lin odlades på alla gårdar. I min farfars och fars tid vävdes på ställena grovt linnetyg till arbetskläder. Det såldes på marknaderna. Från min barndom minns jag att ensamstående fruntimmer brukade försörja sig med vävning av bomullstyger, som de sålde som förkläden, huvuddukar och näsdukar. När de dog försvann bruket.

Många i trakten reste förr ett par gånger i månaden till Ängelholm och sålde smör. Mejeri fanns före Hjärnarps andelsmejeri på Ulriksfält, men vi sålde vår mjölk till Nådala. Numera är det dubbelt så många kreatur som i min barndom.

Får hörde förr till ställena, men ull har man inte haft till avsalu i Vanstad.

=====